

58. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel
TŘEŠŤSKÉ DIVADELNÍ JARO

22. 3. 2019 | cena 5 Kč

OKO 8

Dnes hrajeme:
Stvoření světa

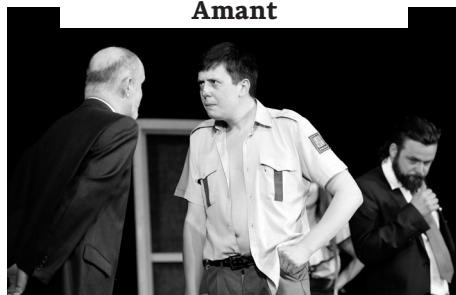
Dnes hrajeme:
Lékařské tajemství

Včerejší představení:
Loupežnické kořeny

Včerejší představení:
Amant

Divadelní okénko:

Historie a vývoj Pumpalíka

Tvorové podobní Pumpalíkům provází život člověka již od pradávna po celém světě. Předek Pumpalíka mohl být těžko postřehnutelný malý tvor, často popisovaný jako druh dábla nebo démona, kterého například staří Slované pojmenovali běs. Tento tvor útočil na lidi hůlkou nabitou zvláštní energií, která způsobovala zranění, smrt či šílenství. Neil Colgton z Irského hrabství Donegal mluví o napazení ve chvíli, kdy skupinu takových tvorů vyrušili při tanci. Pumpalík však na lidi přímo s úmyslem zranit nikdy neútočí. Pokud ke zranění dojde, je to spíše důsledek okolností při Pumpalíččí hře než přímým záměrem. Chováním je Pumpalík zjevně blíže šotkovi. Ten se vyskytoval na statcích a v noci hospodářům i zvířatům prováděl různá malá šibalství. Navzdory tomu však hospodáři rozmnožoval majetek a chránil stádo. Nesmělo se mu ale ublížit, protože pak se stal zlým a mstivým. Lze tedy předpokládat, že pokud se Pumpalíkovi neublíží, může být přínosný – pravděpodobně chrání svoje divadlo před daleko horšími tvory, jako jsou například zmínění běsové. Toto bude podrobena dalšímu zkoumání. Podle vzhledu Pumpalík vypadá trochu jako zmek, jinak nazýván také salamandr či plivník (vypadá trochu jako zmoklá slepice – pozn. redakce). Ten sice přinášel hospodáři úrodu, ale bral si za to jeho duši. Zájem o duše však můžeme u Pumpalíka vyloučit. Závěrem lze říci, že Pumpalík s největší pravděpodobností vznikl křížením šotka se zmekem a následně se adaptoval na specifické prostředí divadla.

Výňatek z knihy O Pumpalících napsal a ilustroval P. P.

Pumpalík hrající si s nůžkami v kostyméřně.

Loupežnické koření

Dětský divadelní soubor Žirovnice / Vlastimil Novák, Stanislav Oubram

Koření chuti nevalné až protivné

Dětský divadelní spolek Žirovnice přijel do Třeště s pohádkou dvojice autorů Oubram-Novák Loupežnické koření. Texty z dílny těchto dvou autorů patří k tomu nejméně kvalitnímu, co lze v nabídce pohádek pro děti nalézt, dokonce lze říci, že patří k tomu nejhoršímu, k tomu, co by se opravdu hrát nemělo, chceme-li dětem nabídnout byť sebemenší hodnotu.

Pohádka Loupežnické koření je snůškou vykradených motivů z jiných pohádek, poskládaných bez ladu a skladu. Texty písní obsahují primitivní rýmy a nic z hlediska funkčního zařazení do děje. Dobro a zlo je definováno velmi povrchně, zlo není potrestáno, protože autoři i realizátoři raději říkají, odpusťme si, co jsme si. To je sice dobrý princip ve světě dospělých, ale vůbec nepatří do oblasti výchovy dramatem. Nejde přece o to, aby dítě vidělo na jevišti odpuštění proto, že odpouštět se přece má – jde o to, že potrestání zla se promítá do vzorce chování a do podvědomí člověka zasévá semínko odporu proti zlu v duši.

Na představení žirovnických dětí vedených dospělými existenci takového semínka ve své dětské dušičce projevila většina dětí v hledišti. Po otázce z jeviště, zdali „zlí“ loupežníci mají být propuštěni na svobodu, aniž by přesvědčivě projevíli polepšení (ke kterému jim ovšem nedává příležitost ani dvojice autorů), zaznělo od dětských diváků hlasitě NE! Ale pokračovalo se klidně dál podle textu a k propuštění (odpuštění) došlo. No bodejť by nedošlo! Co mají dělat ti, kteří tuto nesmyslnou pohádku hrají, když má takový konec, že?

V souboru spolu pracují a účinkují děti nejrůznějšího věku od nejmenších školáků až po děti ve věku okolo patnácti let (možná i o něco málo starší). Práce s takto složeným dětským kolektivem vyžaduje rozdělení do tří skupin: prvňáky a druháky, třetáky až pátáky a děti ze šestých až devátých tříd, neboť metodika práce s těmito věkovými skupinami je odlišná jak z pohledu na náplň práce, tak na její cíl.

Dětský divadelní spolek Žirovnice vedou místní ochotnice a pohádku režíruje paní Alexandra Kusiová. Všem lze jen poděkovat za jejich záslužnou práci, za to, že jednou týdně odpoledne věnují dětem dvě hodiny času. Nicméně, aby jejich práce měla smysl, a mohla zdárně pokračovat k lepšímu výsledku, existuje jediná cesta: studium odborné literatury z oblasti práce s dětmi v divadelních kroužcích a dětských divadelních souborech. Pro začátek stačí seznámit se s pracemi Evy Machkové na toto téma. Paní režisérce lze doporučit účast v seminářích a kursech pro zájemce o režii, které probíhají na Divadelním Pikniku Volyně, na Jiráskově Hronově, nebo v Kursu praktické režie vedeném pedagogem DAMU a režisérem Milanem Schejbalem, který se divadelním amatérům systematicky věnuje.

Pro lepší výběr předlohy lze doporučit internet. portál www.dobredivadlode-tem.cz, kde lze nalézt pod odkazem recenze tipy na kvalitní dramatické předlohy. V duchu hesla „Žádný učený z nebe nespádl“ přeji žirovnickým mnoho chuti do vzdělávání. Jen tudy totiž v jejich případě vede cesta pryč od dalších nezdarů podobných inscenací i představení Loupežnické pohádky, toho pravděpodobně nejméně zdařilého počínu, co letošní Třeštského divadelního jara v oblasti prezentace práce s dětmi nabídl.

Ladislav Vrchovský

OKEM poroty:

Amant

Ochotnický soubor Forbína, z. s., Jistebnice / Pavel Němec

Spolek divadelních ochotníků FORBÍNA v Jistebnici je jedním z nejstarších ochotnických souborů. Dnešní jeho členové už navazují na více jak 150 letou tradici. Pro pobavení svého publika nastudovali hru současného dramatika Pavla Němce Amant a rozhodli se ji předvést i na letošním Třeštském divadelním jaře.

Příroda to už zařídila tak, že většina samiček se vzorně stará o svá mláďata. Maminčky druhu Homo sapiens tuto starost ještě povýšily o to, že to se svým potomstvem myslí vždycky dobře. Amant coby situační komedie ze současnosti, nabízí skutečně bláznivé peripetie milostného života. Matinka Stáňa - učitelka hudby, se všemi možnými způsoby snaží prostřednictvím své dcery klarinetistky Kateřiny zahojit své vlastní nenaplněné ambice. Žije sama se svou dcerou a chce ji přes její odpor seznámit a dát dohromady s postarším panem Pavlem Pavlem, který v ob-

Co na to diváci

- Líbily se mi kostýmy a děti, jak to hrály. Hezky zpracovaná scéna.
- Doufal jsem, že loupežníky nepustí.
- Kytičky a loupežnice byly roztomilé.

divných dopisech jasně naznačuje, že chce podpořit vydání jejího sólového CD. Kateřina už však má dávno svůj milostný život zařizený podle svého. Miluje studenta ekonomie Radka. Celý zamotanec všech událostí začíná v okamžiku, kdy Kateřina zjistí, že matka pozvala pana Pavla k nim na oběd a to v ten samý den, ve kterém již Káta pozvala Radka. Ten zapojí svůj analytický mozek a vymyslí lest. Kateřina napíše panu Pavlovi dopis, že maminka utrpěla zranění a oběd se odkládá. Namísto něj přijde na oběd Radek, který před matkou hraje Pavla. Ten se ale přesto přijde představit a přinese matce květiny. Radek pohotově zareaguje a se zafačovanou hlavou hraje nejen zraněnou matku. Příběh ještě zkomplikuje snaživý policista a nahluchlá skautka a vodačka teta Emilka. Nakonec se ukáže, že pan Pavel je otcem Radka a o Kateřinu vůbec nestojí. Za to o její matku ano. A tak příběh dopadne skoro tak, jak maminka naplánovala.

Autor sám v úvodu scénáře přiznává, že si je vědom, jak těžké je napsat situační komedii. Principy v textu, tady ale v zásadě jsou. Sice zcela nenabízí potřebnou gradaci, ale zase je to výzva pro režiséra. Režiséra nehrajícího, poučeného, řemeslně orientovaného, temporytmus cítícího a pointu chápajícího. Jistebničtí by si

Co na to diváci

- Obrovsky mě zasáhla báseň, kterou maminka přednášela. Za ten přednes moc děkuji.
- Mátly mě předěly, kdy jsem nevěděla, že je přesun v čase. A pak ten konec, jestli už je nebo není.
- Možná by ten konec měl víc gradovat. Ale jinak jsem se bavil.

někoho takového rozhodně zasloužili a nejen proto, aby z nich dostal ještě větší nasazení. Soubor má mnoho dispozic pro předvedení dobré situační komedie a každý z herců je pro divadlo dobře vybaven. Divák se bavil. Každé zaznění zvonku u dveří už dopředu vyvolal smích a očekávání. A dokonce nechyběl potlesk na otevřené scéně (Lenka Vostřáková).

Doufám, že Jistebničtí už teď pokukují po dalším kusu. Věřím, že se máme na co těšit a že, bude na co koukat.

OKO zaostřuje na:

Divadelní soubor ZUŠ Jičín

Divadelní soubor ZUŠ Jičín tvoří třicet žáků literárně-dramatického oboru, pěti až šestnáctiletých. Mnozí z nich studují i obor pěvecký, a právě jejich pěvecký talent bývá využíván při představeních. U větších divadelních projektů soubor spolupracuje s oborem tanečním, tak je tomu i v případě muzikálového představení *Stvoření světa*, a s unikátním symfonickým orchestrem školy, v němž hraje skoro padesát dětí. Soubor vznikl teprve v loňském roce, stihl už ale nastudovat kromě muzikálu i dvě divadelní jednoaktovky. Děti uvádějí koncerty a recitují, podílely se i na velkém komponovaném pořadu ke stoletému výročí republiky. Někteří “herci a herečky” se už stávají spoluautory dalších připravovaných divadelních projektů.

OKO představuje hru:

Stvoření světa

**Divadelní soubor ZUŠ Jičín / autor: Martina Komárková, Otakar Kovář,
Jaroslava Komárková**
muzikál / 75 minut bez přestávky

Co se stalo na počátku světa? Když si Pánbůh, hravý kluk plný fantazie a nadšení, vymyslel první rostliny, první zvířata a první Evu s prvním Adamem? Jak proti životu v ráji bojovala chladná Prázdnota, která chtěla zachovat svět bez života? Zvítězila ona se svou pomstychtivou pomocnicí Lilith a nebo vyhrála láska, soucit a přátelství? Muzikálové představení *Stvoření světa* vám ukáže, jak to všechno bylo...

OKO zaostřuje na:

Ochotnický spolek Pozpátku, Říčany u Brna

Ochotnický spolek Pozpátku v Říčanech u Brna vznikl na sklonku roku 2012, kdy se sešla hrstka zapálených a nadšených lidí pro věc. V dubnu 2013 soubor odehrál svou první hru, Čertovskou pohádku Jiřího Žáčka. V následujících pěti letech mohli fanoušci zhlédnout pohádku O nejkrásnější princezně, komedii Dámský krejčí od Georgese Feydeau nebo Lékařské tajemství, jehož autorem je jeden z deseti současných členů souboru.

OKO představuje hru:

Lékařské tajemství

Ochotnický spolek Pozpátku, Říčany u Brna / autor: Petr Pospíšilík
komedie / 120 minut s přestávkou

Autorem hry je člen divadla Petr Pospíšilík, který se též ujal režie a hlavní role. Vtipná dvouhodinová crazy komedie pojednává o zubaři a jeho životních eskapádách. Hra je ušitá na míru pro konkrétní kolegy a kamarády z divadla, všechny role jsou tak skvěle typově obsazeny. To byl jeden z rozhodujících a základních kamenů úspěšnosti nové hry.

Na co se můžete těšit zítra?

23. 3. v 19.30 hod. **Závěrečný večer**
předání čtených uznání a cen
vyhlášení doporučení a nominací
večer v podání DS Karla Čapka pod taktovkou Romana Mikeše,
Václava Vrátila a Kateřiny Kodysové
hraje SpazierGang

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2019:

Město Třešť

Partneři festivalu:

Mediální partneři:

Vydalo: Město Třešť v nákladu 150 ks / Redakce OKA: TIC Třešť / Foto: Martin Čáp, archiv souborů
Sazba, grafika: Zdeněk Hajn